

॥३६॥ इति अनुशासनपर्वणि मे लंकटीये भारतभावे एकात्रिंशोऽध्यायः ॥३१॥

॥३७॥

पितामहेत्यादेरध्यायस्य पश्चिमाश्रयापि स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमुत पूर्वोक्ता नोपज्ञानायार्थं दिनेति तास्यै

॥११॥ ॥३॥ प्रपात्यमानः आकाश इति शेषः वृषदर्भं औशीनरं शिवं ॥४॥ ५॥ ६॥ नवनीलं च यदुत्सलं तस्य भापीड इवालंकारभूतश्चारुवर्णो यस्य ॥७॥ ८॥ ९॥ अतिक्रांतं गतप्रायजीवितं ॥१०॥ अस्वमदन्त्याग्रतोत

तस्मात्त्वमपि कौन्तेय पितृदेवद्विजातिधीनः ॥ सम्यक् पूजयसे नित्यं गतिमिष्टामवाप्स्यसि ॥३६॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे
कृष्णानारदसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥३१॥ ॥३७॥ ॥३८॥ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ त्वत्तोहं श्रोतुमिच्छामि धर्मभ
रतसंज्ञम ॥१॥ शरणागतं ये रक्षन्ति भूतग्रामं चतुर्विधं ॥ किंतस्य भरतश्चेष्टफलं भवति तत्त्वतः ॥२॥ भीष्म उवाच इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र म
हायशः ॥ इतिहासं पुरावृत्तं शरणार्थं महाफलं ॥३॥ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः ॥ वृषदर्भं महाभार्गनरं दंशरणं गतः ॥४॥ स तं दृष्ट्वा विश्रब्धः आत्मा
त्रासादं कमुपागतं ॥ आश्वास्याश्वसिहीत्याहनते स्तिभयमंडज ॥५॥ भयंते स्म महत्कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया ॥ येन त्वमिह संप्राप्तो विसंशो भ्रांतचेतनः ॥
ध्यक्षपुरस्कृतं ॥६॥ काशिराज्यं तदद्यैव त्वदर्थं जीवितं तथा ॥ त्यजेयं भवविस्त्रब्धः कपोतनभयंतव ॥७॥ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वाकश्चित्समुत्सहेतुः ॥ मनसाग्रहणं कर्तुं रक्षा
मर्हसि ॥ अतिक्रांतं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितं ॥१०॥ मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मे दध्मे हि तं ॥ परितोषकरो ह्येष मम मास्याग्रतो भव ॥११॥ तृष्णामेवाध
ते कृत्वा क्षुधानिर्देहतीव मां ॥ मुंचेन न हि शक्यामिराजन्म दयितुं क्षुधां ॥१२॥ मया ह्यनुसृतो ह्येष मत्पक्षनखविक्षतः ॥ किंचिदुद्धासनिः श्वासं न राजन् गौ
मुमर्हसि ॥१३॥ यदि स्वविषये राजन् प्रभक्तस्त्वं रक्षणे नृणां ॥ खेचरस्य तृषार्तस्य न त्वं प्रभरथोत्तम ॥१४॥ यदि वैरिषु भृत्येषु स्वजनव्यवहारयोः ॥ विषये-
श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्मयंगतः ॥ संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रत्यभाषत ॥१७॥

तरायभूतो मा भव ॥११॥ तृष्णा एतदुधिरपि पासा ॥१२॥ १३॥ १४॥ यदि वैर्यादिषु पराक्रमसेतकृत् न त्वाकाशे आकाशचारिषु ॥१५॥ पक्षहरेषु आज्ञाभंगिषु शत्रुषु मां अज्ञानमपि जीवनहरणेन बाधमानस्य
तव धर्मोर्थिनोऽप्यधर्मो भविष्यतीति भावः ॥१६॥ एने श्येने तद्वाक्यं च संभाव्य स्तत्वा तदर्थं कपोतार्थं ॥१७॥